

Apostolisk succession

från S:t Trofimus, en av de sjuttio, fram till i dag

i successionslinjen för
Hans Högvördighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

1. S:t Trofimus, en av de sjuttio CO

utsänd av Kristus bland de sjuttio omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10:1)
nämnd i Skriften: ”efesiern Trofimus”, S:t Paulus följeslagare (Apostlagärningarna 20:4; 21:29; Andra Timotheosbrevet 4:20)
den förste biskopen av Arles, enligt denna kyrkas tradition

Denna linje av apostolisk succession sträcker sig från aposteln Trofimus, omkring år 30 e.Kr., fram till i dag, ett tidsspann på 1 996 år räknat till år 2026.

S:t Trofimus, S:t Paulus följeslagare, vördas som apostel bland de sjuttio av Ortodoxa kyrkan, som firar hans festdag den 15 april tillsammans med apostlarna Aristarkus och Pudens och räknar honom till de sjuttio apostlar som vördas gemensamt den 4 januari. Kyrkan i Arles betraktar S:t Trofimus som sin grundare och förste biskop, sänd från Rom, så som påven S:t Zosimus skrev år 417 e.Kr., och vördar honom som S:t Paulus lärjunge; Romersk-katolska kyrkan firar festdagen för S:t Trofimus av Arles den 29 december.

Kyrkornas traditioner går isär i fråga om hans senare liv. Den ortodoxa traditionen uppger att S:t Paulus följeslagare gav sitt liv i Rom under Nero, medan kyrkan i Arles håller honom för sin grundande biskop; och S:t Gregorius av Tours förlade omkring år 590 e.Kr. Trofimus mission till Arles till 200-talet.

Vigningarna till biskopsämbetet skedde, från den ene till den nästa, genom de kyrkor som nämns nedan.

Några av biskoparna i denna linje vördas också som helgon. Tecknen vid deras namn gäller endast livets helighet. De har ingen betydelse för giltigheten av någon vigning: varje biskop som anges har sin plats i successionen på samma villkor, oavsett om han vördas som helgon eller inte.

S:t Helgon: en som en kyrka offentligt vördar såsom en som har levt ett liv i heroisk helighet och nu är hos Gud, och vars minne den bevarar i sin kalender. I den tidiga Kyrkan erkändes helgon genom de troendes och deras biskopars acklamation; senare genom formell kanonisering i Romersk-katolska kyrkan och glorifiering i Ortodoxa kyrkan.

Sal. Salig: i Romersk-katolska kyrkan en som har saligförklarats, det formella steg som föregår kanoniseringen som helgon.

C Vördas som helgon eller salig av Romersk-katolska kyrkan.

CO Vördas som helgon av både Romersk-katolska kyrkan och Ortodoxa kyrkan.

Röd Martyr: en som gav sitt liv för tron.

Kyrkorna är inte alltid eniga om vem som är helgon. En kyrka kan vörda en person som en annan inte vördar, och tecknen visar vilken kyrka som vördar var och en.

ARLES

Biskopssätet i Arles i Gallien, grundat av S:t Trofimus. Biskoparna av Arles från Dionysius, som efterträdde honom, till Virgilius. Från detta biskopssäte mottog S:t Augustinus biskopsvigning för sin mission till England.

2. Dionysius 80
3. Regulus 85
4. Felicissimus 100
5. Gratus 120
6. Ambrosius 145
7. Martinus 170
8. Ingenuus 180
9. Augustinus 200
10. Hieronymus 220
11. Savitius 230
12. Marcianus 240
13. Viktor 250
14. Marinus 270
15. Martinus II 270
16. Nicasius 330
17. Valentinus 342
18. Saturninus 354
19. Crescentius 365
20. Concordius 380
21. Constantinus 392
22. Heros 410
23. Patroclus 422
24. S:t Honoratus CO 426
25. S:t Hilarius CO 438
26. Ravennius 449
27. Leontius 463
28. Aeonius 493
29. S:t Caesarius CO 502
30. Auxanius 542
31. S:t Aurelianus CO 546
32. Sapaudus 556

33. Licerius 586
34. S:t Virgilius CO 588

Canterbury

Biskopssätet i Canterbury, grundat av S:t Augustinus, som påven S:t Gregorius den store sände för att föra evangeliet till engelsmännen år 597.

35. S:t Augustinus av Canterbury CO 597
36. S:t Laurentius CO 604
37. S:t Mellitus CO 619
38. S:t Justus CO 624
39. S:t Honorius CO 627
40. S:t Deusdedit CO 655
41. S:t Theodor av Tarsus CO 668
42. S:t Brihtwald CO 693
43. S:t Tatwine CO 731
44. S:t Nothelm CO 735
45. Cuthbert 740
46. S:t Bregowine CO 759
47. Jaenberht 766
48. Æthelhard 793
49. Wulfred 805
50. Feologild 832
51. Ceolnoth 833
52. Æthelred 870
53. Plegmund 890
54. S:t Athelm CO 914
55. Wulfhelm 923
56. S:t Oda CO 942
57. S:t Dunstan CO 960
58. Æthelgar 988
59. Sigeric 990
60. Ælfric 995
61. S:t Ælfheah CO *Martyr* 1006
62. Lyfing 1013
63. Æthelnoth 1020
64. Eadsige 1038
65. Robert av Jumièges 1051
66. Stigand 1052
67. Lanfranc 1070
68. S:t Anselm C 1093
69. Ralph d'Escures 1114
70. William de Corbeil 1123
71. Theobald av Bec 1139
72. S:t Thomas Becket C *Martyr* 1162
73. Richard av Dover 1174
74. Baldwin av Forde 1185
75. Reginald Fitz Jocelin 1191
76. Hubert Walter 1193
77. Stephen Langton 1207
78. Richard le Grant 1229
79. S:t Edmund Rich C 1234
80. Sal. Bonifatius av Savojen C 1245
81. Robert Kilwardby 1273
82. John Peckham 1279
83. Robert Winchelsey 1294
84. Walter Reynolds 1313
85. Simon Mepham 1328
86. John Stratford 1333
87. Thomas Bradwardine 1349
88. Simon Islip 1349
89. Simon Langham 1366
90. William Whittlesey 1368
91. Simon Sudbury 1375
92. William Courtenay 1381
93. Thomas Arundel 1396
94. Henry Chichele 1414
95. John Stafford 1443

96. John Kemp 1452
97. Thomas Bourchier 1454
98. John Morton 1486
99. Henry Deane 1501
100. William Warham 1503
101. Thomas Cranmer 1533

Engelska kyrkan

Efter reformationen biskoparna i Engelska kyrkan, var och en vigd av den biskop som anges före honom.

102. John Scory 1551
103. Matthew Parker 1559
104. Edmund Grindal 1559
105. John Whitgift 1577
106. Richard Bancroft 1597
107. George Abbot 1609
108. George Montaigne 1617
109. William Laud 1621
110. Brian Duppa 1638
111. Gilbert Sheldon 1660
112. Henry Compton 1674
113. William Sancroft 1678
114. Jonathan Trelawny 1685
115. John Potter 1715
116. Thomas Herring 1738
117. Frederick Cornwallis 1750
118. John Moore 1775

Amerika

Från William White, som 1787 vigdes till biskop i Lambeth Palace för kyrkan i Förenta staterna, till de biskopar som har fört denna succession fram till i dag.

119. William White 1787
120. Benjamin Treadwell Onderdonk 1830
121. Samuel Allen McCoskry 1836
122. William Edward McLaren 1875
123. William Montgomery Brown 1898
124. Wallace David de Ortega Maxey 1927
125. Nils Bertil Alexander Persson 1986
126. Samuel Guido, Jr. 2004

127.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Gemensam succession med ärkebiskopen av Canterbury

Den nuvarande ärkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally, och biskop Byers delar samma linje av apostolisk succession från S:t Trofimus ned till Thomas Herring (vigd till biskop 1738; ärkebiskop av Canterbury 1747–1757). Med egna händer vigde ärkebiskop Herring de biskopar från vilka båda linjerna härstammar: i linjen till ärkebiskop Mullally, Robert Hay Drummond, år 1748; i linjen till biskop Byers, Frederick Cornwallis, år 1750.

De heliga vigningarna

Ordination
17 augusti 2008, genom handpåläggning, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Biskopsvigning
20 april 2013, genom handpåläggning under firandet av den heliga eukaristin, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen höll till hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Huvudkonsekrator
Hans Högvördighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer
Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson
Intygen om ordination och biskopsvigning, tillsammans med fotografier från biskopsvigningen, återges på sidan Om biskopen.

Tjänst

Vigd till biskop den 20 april 2013 inom Lutheran Orthodox Church, Inc., där han sedan tjänade som ärkebiskop för stiftet Western North Carolina. Biskop Byers har inte längre någon anknytning till detta samfund.

Teologie doktor (*honoris causa*), tilldelad av Lutheran Orthodox Church, Inc., den 20 april 2013.

S:t Trofimus, romansk skulptur, 1100-talet, korsgången i Saint-Trophime, Arles. Foto: SiefkinDR, via Wikimedia Commons, släppt som public domain av fotografen; beskuren och storleksanpassad utifrån originalet.